
Nejen stinné tváře světa

Nejen stinné tváře světa

LIDOVÉ NOVINY

Už sedmapadesátého ročníku World Press Photo se zúčastnilo 4460 fotografů ze 124 zemí světa, kteří nabídli bezmála 80 tisíc převážně digitálních snímků. Poroty ocenily v deseti kategoriích 60 autorů z 23 zemí. Cení se reportážní pohotovost, celková kompozice, technická stránka snímků, estetická úroveň, schopnost zaujmout sdělením a pochopitelně obsah zachycených okamžiků či situací.

Absolutním vítězem za minulý rok se stal Spencer Platt z USA, který pracuje pro Getty Images. Fotografoval v Bejrútu den po izraelském bombardování libanonské metropole. Po sérii drastických snímků, jež z míst válečných konfliktů pořizovali a pořizují přední světoví fotografové, je ocenění právě Plattovy fotografie považováno za jistý „průlom“. Nahlíží na oběti války pod poněkud jiným zorným úhlem, než je zvykem, a není černobíle návodný. Platt pracoval pro řadu amerických listů a kromě domácích témat fotografoval v Iráku, Libérii, Kongu i Libanonu.

Snímky zahrnuté v soutěži odrážejí různorodé, většinou (ale nejen) stinné tváře současného života. První cenu v kategorii Reportáž, samostatná fotografie si například odnesl snímek Akintundeho Akinleyeho (Reuters) pořízený v Nigérii. Při výbuchu benzinového potrubí v Lagosu přišlo o život nejméně 260 lidí. Potrubí provrtávají zloději benzínu - v zemi, která je osmým největším vývozcem benzínu na světě, jsou krádeže a ničení potrubí běžné.

Silnou výpovědí jsou také fotografie Artura Rodrigueze ze Španělska (2. cena v kategorii Lidé a události). Jeho série zachytila situaci na pláži na ostrově Tenerife: opalující se turisté spolu s pracovníky Červeného kříže pomáhají vyčerpaným africkým běžencům, kteří na malých rybářských bárkách připlouvají ke španělským břehům. Ti, kteří cestou, dlouhou až 1000 kilometrů, nezemřeli, dorazili hladoví, dehydrovaní a naděje, že by mohli zůstat, je mizivá.

Působivou kategorií jsou portréty. Vedle umělců - například výmluvné tváře šestasedmdesátiletého Clinta Eastwooda (3. cena pro Damana Wintera, Los Angeles Times) - je to například skvělá série tváří fotbalistů zachycených v okamžiku posledního hvizdu prohraného zápasu.

Sport (podobně jako příroda) je ostatně pro fotografy silnou inspirací. Snímek nizozemského fotoreportéra Petera Scholse patří do série zaznamenávající okamžiky po proslulé „hlavičce“ Zinédina Zidana, jíž se ve finále MS ve fotbale v Berlíně trefil do hrudníku Itala Marka Materazziho. Fotograf, který si vysloužil 1. cenu v kategorii Sport a také Cenu města Prahy, přiznává, že v prvním okamžiku byl zklamaný: „Bylo tam tři sta fotografů, dvě stě padesát jich sedělo přímo na trávníku, ostatní byli na tribunách. Nezachytil jsem přímo ten úder, chytil jsem se až o sekundu později, tak jsem se proklínal. Pak jsem ke svému úžasu zjistil, že jsem vlastně byl jediný, kdo ten incident v celku zachytil,“ řekl včera před vernisáží pražské výstavy Peter Schols. A přiznal, že v konfliktu obou hráčů by stranil spíše Zidanovi.